

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 83.438 van 10 november 1999

A. 67.920/VI-13.060

In zake : **DINRATHS-KERSTENNE** Colette,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Luc BRANDENBERG,
advocaat,
rue Charles Morren 2
4000 Luik,

tegen :

de stad Luik,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent NEUPREZ en
Mr. Dominique WAGNER, advocaten,
quai de Rome 2
4000 Luik.

Tussenkomen de partij :

LANGER José,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Pierre MOENS, advocaat,
rue de Pitteurs 41
4020 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 4 maart 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Colette DINRATHS-KERSTENNE de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 15 januari 1996 van de gemeenteraad van de stad Luik tot goedkeuring van de beslissing d.d. 11 januari 1996 van het college van burgemeesters en schepenen houdende

aanstelling van José LANGER als leraar plastische opvoeding naar rata van 19 uren per week, alsook de nietigverklaring van de impliciete weigering om de leeropdracht van 19 uren per week aan haar te geven;

Gelet op tussenarrest nr. 78.940 van 24 februari 1999, waarbij de exceptie van niet-ontvankelijkheid ontleend aan de ontstentenis van belang wordt verworpen, doordat noch verzoekster, noch de tussenkomende partij de vereisten vervullen om het ambt in kwestie te kunnen bekleden en waarbij de heropening van de debatten wordt bevolen;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 29 maart 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 3 november 1999;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VAN GYSEGHEM, loco Mr. BRANDENBERG, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, van Mr. WAGNER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt en van Mr. SIMONART, loco Mr. MOENS, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep uiteengezet zijn in arrest nr. 59.287;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt, op de grond dat de bestreden handeling verzoekster geen enkel nadeel berokkent, aangezien ze weliswaar geen 19 uren in het hoger onderwijs heeft gekregen, maar daarin toch is aangesteld voor 16 uren en haar lesrooster aanvult met 6 lesuren in het secundair onderwijs; dat de verwerende partij aanvoert dat de toekenning van een lesrooster een maatregel is met het oog op de organisatie of de werking van de overheidsdienst van het onderwijs die gelijkgesteld wordt met een maatregel van interne orde en dus niet vatbaar is voor beroep; dat ze voorts stelt dat ze hoe dan ook discretionair mocht kiezen uit de kandidaten en dat ze, door de kandidaat met de meeste dienstanciënniteit te kiezen, namelijk de tussenkomende partij, een beslissing heeft genomen die op een redelijke beoordeling gebaseerd is; dat ze besluit dat de nietigverklaring van de bestreden beslissingen geen enkel voordeel zou opleveren voor verzoekster, die er dus geen belang bij heeft de nietigverklaring te vorderen;

Overwegende dat verzoekster door de bestreden handeling een leeropdracht van 3 lesuren per week in het hoger onderwijs heeft verloren; dat de bestreden handeling dus niet gelijkgesteld kan worden

met een gewone maatregel van interne orde; dat de omstandigheid dat verzoekster bovendien een deeltijdse opdracht in het secundair onderwijs heeft kunnen krijgen, geenszins wegneemt dat de bestreden handeling haar nadeel berokkent; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoekster een middel, het vierde van het verzoekschrift, ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat ze aanvoert dat de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen en van de gemeenteraad helemaal niet gemotiveerd zijn en geen antwoord geven op de kritiek die ze op de rangschikking van de prioritaire tijdelijken heeft geleverd en op haar vragen;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen alle vermeldingen bevat die vereist worden bij de voornoemde wet van 29 juli 1991 en bij artikel 21 van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, aangezien de omstandigheid dat de beslissing geen antwoord geeft op de vragen van verzoekster, irrelevant is;

Overwegende dat uit het voornoemde arrest nr. 78.940 blijkt dat noch verzoekster, noch de tussenkomende partij, de enige gegadigden voor de betrekking, aanspraak konden maken op een bekwaamheidsbewijs om les te geven in het hoger onderwijs; dat de benoeming in zulk een geval aan de discretionaire beoordeling van de bevoegde overheid wordt overgelaten; dat haar keuze evenwel op juridisch aanvaardbare gronden moet steunen die in de beslissing zelf worden vermeld; dat de

motivering, aangezien het om een benoeming gaat waarop verscheidene gegadigden aanspraak kunnen maken, niet alleen moet preciseren dat de aanspraken en verdiensten van elk van hen zijn vergeleken, maar ook moet worden aangegeven waarom de voorkeur naar de gekozen kandidaat is uitgegaan;

Overwegende dat in casu noch uit het besluit d.d. 11 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen, noch uit het besluit d.d. 15 januari 1996 van de gemeenteraad blijkt dat de aanspraken en verdiensten van verzoekster en van de tussenkomende partij zijn vergeleken en dat die besluiten evenmin aangeven waarom de voorkeur naar de tussenkomende partij is uitgegaan; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat de overige middelen van het beroep niet hoeven te worden onderzocht;

Overwegende dat de verwerende partij geenszins verplicht was verzoekster aan te wijzen; dat verzoekster dus niet met recht kan opkomen tegen de weigering om het lesrooster van 19 uren per week aan haar toe te kennen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing d.d. 15 januari 1996 van de gemeenteraad van de stad Luik tot goedkeuring van de beslissing d.d. 16 januari 1996 van het college van burgemeester en schepenen houdende aanstelling van José LANGER als leraar plastische opvoeding naar rata van 19 uren per week.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij ten belope van 4.000 frank en ten laste van de tussenkomende partij ten belope van 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op tien november 1900 negenennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.